

u spomen

NINOSLAV BERTIĆ, dipl. ing.

(Osijek, 22. lipnja 1945. – Osijek, 23. prosinca 2012.)

Svaki rastanak od dragoga prijatelja i kolege s kojim čovjek provede najsretnije dane života izaziva velike emocije i čovjeku se nametnu razmišljanja o njegovu životu i radu. Ako je njegov život bio na neki način i dio našeg života i rada, to doživljavamo s velikom tugom i gubitkom dijela sebe. Tu činjenicu stalno si objašnjavamo s nevjericom u grubu stvarnost.

Doživjeli su to mnogi njegovi prijatelji i s tugom ga ispratili na vječni počinak. Otišao je naš dragi prijatelj Ninoslav, Nino kako smo ga mi, njegovi kolege, zvali. Prerano je otišao, ali opaka bolest je neumoljiva.

Tko je bio naš kolega za one koji ga ne poznaju ili nedovoljno poznaju.

Davno je nakon kemijske srednje tehničke škole završio Poljoprivredni fakultet u Osijeku. Od 1966. godine radi u Zavodu za javno zdravstvo Osječko-baranjske županije i to na Odjelu kemije. Nakon toga, u istom Zavodu, 1989. godine, postaje vrlo uspješan voditelj službe za dezinfekciju, dezinfekciju i deratizaciju sve do prestanka rada zbog bolesti.

Osječani svoga sugrađanina znadu i kao kuma osječkih "gizlića", malonogometne momčadi iz Ilirskoga naselja. Bavio se rotarijantvom i politikom, sve to uz redoviti posao.

Ono po čemu ga mi kemičari pamtimo i po čemu će ga biti teško nadoknaditi njegova je dugogodišnja aktivnost u Društvu kemičara i tehnologa Osijek. Kroz dugo razdoblje, može se slobodno reći, bio je sinonim toga vrlo uspješnog DKT-a, koji ove 2014. godine slavi 50 godina uspješnoga rada i djelovanja, nažalost bez Njega! Sažeto, nabrojat ćemo dio tih aktivnosti.

Doveo nam je u Osijek još 1989. godine našega velikoga kemičara, nobelovca Vladimira Preloga, s kojim se dalje uspostavio kontakt u okviru prvih poslijeratnih skupova Ružičkinih dana i potpore prestanku rata u Hrvatskoj. Tom su prilikom i postavljene biste naših nobelovaca Lavoslava Ružičke i Vladimira Preloga u predvorju III. gimnazije u Osijeku, gdje su obojica stekla srednjoškolsko obrazovanje. Bilo je to 1989. godine.

Kao dugogodišnji predsjednik DKT-a Osijek i čest član Upravnog odbora HDKI-a organizirao je tri stručna skupa *Savjetovanje kemičara i tehnologa Slavonije i Baranje* na temu *Značenje kemije u proizvodnji hrane i zaštiti čovjekove okoline*. Organizator je i pet stručnih *Skupova kemičara-analitičara Slavonije i Baranje*. Bio je stalni član Znanstveno-organizacijskih odbora Ružičkinih dana.

Autor je nekoliko stručnih radova te urednik pet Zbornika navedenih stručnih skupova Slavonije i Baranje.

Organizator je mnogih aktivnosti DKT-a Osijek kao što su suradnja s drugim DKT-ima, posebno mojim iz Belišća, na čemu mu i na ovaj način zahvaljujem (stručna predavanja, posjete tvornicama, zabave društava itd.). Jednom riječju bio je "duša" tih mnogobrojnih aktivnosti. To se uvijek dešavalo nekako spontano i ugodno, što je mogla takva osobnost i tako spontana i prijateljska duša. To je njegova rijetka sposobnost – nedostajat će nam zauvijek!

Hvala mu za sve što je učinio za nas, njegove kolege, i mnoge ljude "dobre volje". Svakako će nam vječno nedostajati.

Filip Kljajić